

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Gfv.VII.30.551/2018/3.

**A tanács tagjai:** Dr. Farkas Attila a tanács elnöke  
. Gáspár Mónika előadó bíró  
. Csőke Andrea bíró

**A felperes:**

**A felperes képviselője:** dr. Nyíri István ügyvéd

**Az I. rendű alperes:** )

**Az I. rendű alperes képviselője:** dr. Gaál Zsolt ügyvéd

**A II. rendű alperes:**

**A III. rendű alperes:**

**A II. és a III. rendű alperes képviselője:** Dr. Kiss János Ügyvédi  
Iroda

**A per tárgya:** vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** felperes

**A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:**

Debreceni Ítéltábla            Gf.III.30.181/2018/4. számú ítélet

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:**

Debreceni Törvényszék        I.G. 40.082/2017/37. számú ítélet

**Rendelkező rész**

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] Az I. rendű alperes 2013. március 14-től 2014. szeptember 11-ig, a II. rendű alperes 2013. július 18-tól 2014. április 14-ig, a III. rendű alperes 2014. szeptember 11-től a felszámolás kezdő időpontjáig volt önálló képviseleti joggal ügyvezetője a 2014.

november 19-i hatállyal felszámolás alá került felperesi gazdasági társaságnak.

- [2] A felperes tulajdonában álltak a ... ingatlanok, amelyekhez a ... hrsz.-ú ingatlan terhére földhasználati jog kapcsolódott. A felperes a .../A hrsz.-ú ingatlanon szárító, a .../B hrsz.-ú ingatlanon tisztító berendezést létesített. A berendezések nyilvántartásba-vételi értéke bruttó 223.271.272 Ft volt. **I.Gy.** ingatlanforgalmi szakértő 2011. szeptember 21-én a ... külterület ..., ..., .../A és .../B hrsz.-ú ingatlanok tehermentes együttes műszaki értékét 467.000.000 Ft-ban, azon belül a szárító és tisztító berendezések elhelyezésére szolgáló ingatlanok értékét 212.135.000 Ft-ban határozta meg.
- [3] Az **I** Zrt. mint integrátor, a felperes mint terményszárító, valamint raktározóként az **A.G.** Kft. 2009. október 2-án együttműködési megállapodást kötöttek. A megállapodás alapján teljesítésre nem került sor.
- [4] A felperes 2012. szeptember 17-én kölcsönszerződést és együttműködési megállapodást kötött a **T.** Kft.-vel, amelynek értelmében a hitelező egyrészt arra vállalt kötelezettséget, hogy tulajdonosi kölcsön formájában biztosítja a felperes működési és finanszírozási kiadásainak fedezetét, vállalta továbbá, hogy együttműködés keretében tulajdonosi kölcsönné alakítja a felperessel szemben áruszállításból és szolgáltatásból keletkező követeléseit.
- [5] A **T.** Kft. hitelező - a 2012. november 26-i engedményezési szerződés alapján, az **U.** Zrt. jogutódjaként - 2012. december 14-én végrehajtási eljárást kezdeményezett a felperessel szemben, közjegyzői okiratba foglalt eszközfinanszírozási kölcsönszerződésből eredő 96.201.536 Ft és járulécai behajtása iránt.
- [6] A végrehajtási eljárásba a végrehajtást kérő jogutódjaként belépett a **T.G.** Kft. Az eljárásban érvényesített követelés 211.289.586 Ft-ot tett ki. A végrehajtó 2013. december 4-én árverés eredményeként a végrehajtást kérő részére kikiáltási áron értékesítette az adós ingatlanait, a ... külterület, .../A hrsz.-ú ingatlant 50.000.000 Ft, a .../B hrsz.-ú ingatlant 15.000.000 Ft árverési vételárért.
- [7] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal a 2014. május 5-i fizetési meghagyásban az ingatlanok forgalmi értékeként elfogadta az árverési vételárösszegeket.
- [8] Az **I** Zrt. és a **T.** Kft. között 2013. március 14-én üzletrész adásvételi és engedményezési szerződés jött létre az **I** Zrt.-nek a felperes társaságban levő 3.340.000 Ft névértékű üzletrészával kapcsolatban. Rögzítette a szerződés az **I** Zrt. és felperes fennálló szerződéses kapcsolatait, idetartozott a 2009. július 12-én 50.000.000 Ft kölcsönösszegre kötött kölcsönszerződés, amelyből 2011. december 31-ig 15.000.000 Ft, 2012. december 31-ig további 15.000.000 Ft tőketartozás lejárt; az **I** Zrt., a felperes és az **A.G.** Kft. között 2009. október 2-án létrejött együttműködési szerződés, amelyből az **A.G.** Kft. és a felperes az **I** Zrt.-vel szemben összesen

121.969.000 Ft kártérítési igénnyel lépett fel, a követelést az **I** Zrt. vitatja; az **U.L.** Zrt.-vel 2010. április 9-én, a 3.340.000 Ft névértékű üzletrészre zálogszerződés jött létre, valamint ugyanazon napon készfizető kezesi szerződés, amely alapján a kezes **I** Zrt. helytállt, 49.832.197 Ft erejéig megtérítési igénye keletkezett a felperessel szemben. Ismertette az irat az **U.L.** Zrt. követelésének 2012. november 26-i engedményezését a **T.** Kft.-re, továbbá az **I** Zrt.-nek a **M.G.** Kft.-vel szemben perben érvényesített követelését 1.935.000 Ft és járulékai megfizetésére. A szerződő felek a felsorolt iratok tartalmának ismeretében állapotok meg az **I** Zrt. üzletrésze átruházásában 2.000.000 Ft vételárért, egyúttal abban, hogy az **I** Zrt. a **T.T.** Kft.-re engedményezi a felperessel szemben fennálló követeléseit, közöttük a 49.832.197 Ft megtérítési igényt, 9.589 Ft vételár követelést, 50.000.000 Ft - abból 30.000.000 Ft lejárt - kölcsönkövetelést, azaz mindösszesen 99.841.786 Ft összegű igényt. A **T.T.** Kft. a megállapodás szerint kötelezettséget vállalt arra, hogy a felperes és az **A.G.** Kft. által bejelentett kártérítési igényről lemond. 2012. november 12-én bejelentett kártérítési igényéről lemond.

- [9] A felperes elleni felszámolási eljárásban a III. rendű alperes az adós felszámolást megelőző vezetőjeként teljesítette a felszámoló felé irat- és vagyonátadási kötelezettségét.

#### **A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme**

- [10] A felperes keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. §-a alapján az alperesek egyetemleges felelősségének megállapítását kérte a felperes ügyvezetőiként, az általuk ügyvezetői kötelezettségeik megszegésével előidézett 212.135.000 Ft-os társasági vagyoncsökkenésért.
- [11] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

#### **Az első- és a másodfokú határozat**

- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [13] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [14] A jogerős ítélet elsőik között tartalmazta, hogy nem volt indok az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 252. § (2) bekezdése szerint, az ítéletben rögzített tényállás ugyanis az rPp. 221. § (1) bekezdésének, 163. § (1) bekezdésének megfelelt.
- [15] A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a 2017. július 21-i kérelemre indult felszámolási eljárás tényére figyelemmel, az alperesek felelősségének vizsgálatára a Cstv. 2017. július 1-jétől hatályos 33/A. § (1) bekezdésének szabálya volt irányadó. Tévesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében a végrehajtás alá vont követelés iratellenes megállapítására, a követelés mértékét 211.289.586 Ft összegben a csatolt árverési jegyzőkönyv

alátámasztotta. az elsőfokú ítélet a bizonyítékok okszerű mérlegelésével következtetett az irat- és vagyonátadási kötelezettség teljesítésére a III. rendű alperes részéről, a bizonyítékok egybevetése nem volt jogszabálysértő az rPp. 206. § (1) bekezdése szerint. A III. rendű alperes csatolta a társaság könyvelője mint átadó és a felszámoló képviselőjében eljáró személy között 2015. április 16-án, majd 2015. május 3-án felvett átadás-átvételi iratjegyzékeket, a felszámolónak átadott adósi iratok teljeskörű felsorolásával, benyújtotta ezen felül az elektronikus beszámoló portál igazolását az elektronikusan közzétett éves beszámolókról, az adóhatóság oldaláról az elektronikusan beszerzett, beküldött dokumentumok igazolását. A csatolt iratokból, valamint a felszámolóbiztos tanúvallomásából megállapítható volt a tevékenységet lezáró mérleg, a végrehajtással kapcsolatos iratok, a 2014. évi valamennyi bevallás, záró adóbevallás átadása a felszámoló részére, miként azt az elsőfokú ítélet helyesen rögzítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az iratátadási kötelezettségnek a Cstv. 31. §-ában írt 30 napos határidőn túli teljesítése nem vezetett a vélelemszabály alkalmazhatóságához [Cstv. 33/A. § (5) bekezdés]. Adós vezetője teljesíti a jogszabályi elvárást, amennyiben a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban írt iratokat a felszámoló részére átadja. Tévesen érvelt a felperes a vélelmezett hitelezői érdeksérelem alapjául a záró adóbevallás adóhatóság részére való átadásának elmaradására, valamint a tevékenységzáró mérleg közzétételének elmulasztására. (BH2013.222). Megjegyezte az ítélőtábla, hogy az ügyben irányadó Cstv. 33/A. § (5) bekezdése értelmében az ott szabályozott mulasztás nem a hitelezői érdeksérelem vélelméhez, hanem a bizonyítási érdek megfordításához vezet.

[16] Rögzítette ezt követően, hogy az elsőfokú bíróság az rPp. 164. § (1) bekezdésének megfelelően határozta meg a bizonyítandó tények körét, a bizonyítási kötelezettséget és terhet: eszerint a felperes kötelezettsége volt a perben a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet általa megjelölt időben való bekövetkezése, továbbá annak bizonyítása, hogy az alperesek ügyvezetési feladataikat a sérelmesnek tartott eljárásukkal, vagyis a végrehajtási eljárásbeli mulasztásukkal, a kártérítési igényről való lemondással nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látták el, amellyel okozati összefüggésben a felperes vagyona csökkent. Az alperesek a felelősség alóli kimentés körében bizonyítani tartoztak, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után nem vállaltak az adós pénzügyi helyzetéhez képest indokolatlan üzleti kockázatot, az adott helyzetben ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtették a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése, valamint az adós legfőbb szerve intézkedéseinek kezdeményezése érdekében.

[17] Hangsúlyozta az ítélőtábla, hogy - az rPp. 3. § (2) bekezdéséből, 215. §-ából következően - adott pertípusban a bíróság kizárólag a keresetben megjelölt időpontra vetítve vizsgálhatja a fenyegető

fizetéseképtelenség bekövetkezését, egyedül a keresetben megjelölt konkrét alperesi magatartások tekintetében juthat el vezető tisztségviselő felelősségének megállapításához. Alaptalanul kifogásolta a felperes, hogy az elsőfokú bíróság részéről elmaradt a fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkezésének feltárása. A Cstv. 33/A. § (1) bekezdése keretében kizárólag az adós fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkezését követő ügyvezetői magatartások, mulasztások vizsgálhatóak a felelősség alapjául. A bírói gyakorlat a fenyegető fizetéseképtelenséget nem tekinti azonosnak a Cstv.-ben szabályozott objektív feltételeken alapuló fizetéseképtelenséggel. Nem tartozott a jogvita elbírálása szempontjából releváns tények körébe, hogy a felperesnél mikor következett be a fizetéseképtelenségi helyzet, az elsőfokú ítéletet nem tette megalapozatlanná az erre vonatkozó tényállás hiánya.

[18] A Cstv. 33/A. § (5) bekezdése alkalmazhatóságának hiányában helytállóan vizsgálta az elsőfokú bíróság az alperesek jogsértőnek állított magatartását a végrehajtási eljárásban. A felperes abban látta megvalósulni a hitelezői érdekek sérelmét, hogy az alperesek nem indítottak pert a végrehajtás megszüntetése iránt a **T.** Kft. álláspontjuk szerint időelőtti, le nem járt követelése miatt, illetve mert nem terjesztettek elő kifogást a becsérték végrehajtó általi megállapításával szemben. Az ítélet tábla szerint az elsőfokú bíróság az rPp. 3. § (5) bekezdésének, 206. § (1) bekezdésének megfelelően tárta fel a 2012. szeptember 17-i megállapodás tartalmát, helytállóan következtetett arra, hogy a megállapodás nem módosította a végrehajtás alá vont követelés fizetési határidejét, ezért nem mulasztottak az alperesek, amikor nem indított pert a végrehajtás megszüntetésére Mindezzel szemben a fellebbezés nem fejtette ki, hogy az elsőfokú ítélet milyen okból nem felel meg, illetve ellentétes a jelzett okirat tartalmával. Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokait a kifogás nélkül hagyott becsérték megállapításával kapcsolatban is, amely indokok szerint a négy ingatlanra 2011. évben adott szakértői véleményből nem lehetett következtetni az adós két ingatlanának végrehajtás alatti forgalmi értékére, a vizsgált ingatlanok értékét az adóhatóság az illetékkiszabás során elfogadta az elért vételárösszegekben, értékelte végül a törvényszék azt a körülményt is, hogy a végrehajtási eljárásban érvényesített követelés összege (211.289.586 Ft) miatt és arra tekintettel, hogy a végrehajtást kérő hitelezőként a felszámolási eljárásban nem lépett fel, akkor sem eredményezett volna vagyonsökkenést a végrehajtási árverés, ha az adós ingatlanai a felperes által megjelölt értékkel bírtak volna.

[19] Azt a kereseti hivatkozást illetően, ami azon alapult, hogy az I. rendű alperes a jogutód végrehajtást kérő, a **T.G.** Kft. végrehajtást kérő ügyvezetője is volt, ezáltal a felperessel ellenérdeklő helyzetbe került [Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 221. § (3) bekezdés, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 30.

§ (2) bekezdés], az üzletrész adásvételi és engedményezési szerződés értelmében a **T.M.** Kft. javára ellenszolgáltatás nélkül mondott le 82.627.000 Ft követelésről, az ítéltábla rámutatott, hogy a Gt. 30. § (2) bekezdése vezető tisztségviselőnek a társasággal szembeni felelősségét szabályozza, a Cstv. 33/A. §-a a Gt. 30. § (3) bekezdésében írt kötelezettségnek megfeleltethető szabály. A társaságnak okozott érdeksérelem miatt az ügyvezető nem vonható felelősségre a Cstv. adott szabálya alkalmazásával.

- [20] A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének első fordulatra alapított kereset tekintetében helyesen járt el az elsőfokú bíróság a felperes által állított ügyvezetői magatartások jogellenessége, hitelezői érdeksérelemmel járó jellege feltárásakor. Konkrét indok megjelölése nélkül nem volt megalapozott a fellebbezés hivatkozása arra, hogy az I. rendű alperes árnyékvezetői működését a törvényszék nem vizsgálta.
- [21] Rögzítette végül az ítéltábla, hogy helyesen vizsgálta ugyan az elsőfokú bíróság a keresetben állított vagyoncsökkenés bekövetkezését, mindennek azonban az előző megállapítások miatt nem volt kiemelt jelentősége az ügyben, sem pedig az I. rendű alperes árnyékvezetői működésének. Megalapozottan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes nem bizonyította az ügyben jogellenes ügyvezetői magatartás kifejtését az I-II. rendű alperesek részéről, sem pedig a III. rendű alperes kártérítési felelősségéhez az éves beszámoló letétbehelyezési kötelezettségének, az adós iratai, vagyona átadására vonatkozó kötelezettség elmulasztását.
- [22] A másodfokú bíróság szerint az alperesek vizsgált tevékenységével összefüggésben állított vagyoncsökkenés az előzőek miatt nem bírhatott jelentőséggel az adott ügyben a Cstv. 33/A. §-a alapján fennálló felelősség tekintetében, ezért az ezzel kapcsolatos fellebbezési érvekkel - szükségtelen jellegük miatt - nem foglalkozott.

#### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [23] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen a jogszabályoknak megfelelő új, a keresetének helytadó határozat meghozatalát, másodlagosan az ügyben eljáró bíróság utasítását kérte új eljárásra és új határozat hozatalára.
- [24] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Cstv. 33/A. §-ába, az rPp. 3. §-ába, 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [25] Álláspontja szerint a jogerős ítélet a bizonyítékok okszerűtlen értékelésével jogszabálysértő, a felperes ugyanis igazolta a perben a csatolt okiratokkal a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeket az alperesek felelőssége megállapításához: idetartozott az adós felszámolás alá kerülése, hogy az alperesek a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben az adós vezető tisztségviselői voltak, a végrehajtási eljárással az adós fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet

fennállása az I. rendű alperes ügyvezetői tisztségének elfogadásakor (2013. március 14). Igazolta ezen felül a felperes az alperesek magatartása eredményeként az adós vagyonszökkenését, a hitelezői követelések teljes kielégítése megghiúsítását. A keresetlevél F/5 alatti mellékleteként csatolt kölcsönszerződéssel és együttműködési megállapodással alátámasztotta, hogy az I-II. rendű alperesek megakadályozhatták volna - a végrehajtási eljárás megszüntetésének kezdeményezésével - az adós ingatlanaira le nem járt követelés miatt vezetett végrehajtást. Ez vezetett oda, hogy az adós 212.135.000 Ft értékű vagyonelemet, a terményszárító üzemet elvesztette. Kiemelte, hogy a végrehajtási eljárásban az adóst, a végrehajtást kérőt, egyúttal a végrehajtási vevőt egyaránt az I. rendű alperes képviselte, amely az ellenérdekű felek egyidejű képviselete miatt önmagában is megalapozza vétkes magatartását. Fenntartotta, hogy az I-II. rendű alperesek nem képviselték az adós érdekeit a végrehajtási becsérték megállapításával összefüggésben sem: az F/7 alatt csatolt állományba-vételi bizonylat, az F/8 alatti ingatlanforgalmi szakvélemény ismeretében sem tettek kifogást a becsérték végrehajtói meghatározásával szemben. Az ügyben eljáró bíróságok megalapozatlanul tekintették irányadónak az illetékhatalóság döntését a becsértékekkel azonos mértékű forgalmi érték figyelembevételével, e körülmény ugyanis a becsérték közlésekor még nem volt ismert. Az F/14 alatt csatolt üzletrész adásvételi és engedményezési okirat értelmében az I. rendű alperes 121.969.000 Ft kártérítési igényről ingyenesen lemondott a T. Kft. javára, melyből az adóst megillető igény összege 82.627.000 Ft volt. Az I. rendű alperes nyilatkozata megtételekor tudott az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetéről, ugyanis az I Zrt.-nek az adós helyett kezesként eszközölt teljesítésével megtérítési igénye volt.

- [26] Álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságok megalapozatlanul fogadták el a III. rendű alperes védekezését a tevékenységzáró adóbevallás, a zárómérleg adóhatósághoz történt teljesítése körében is. Az F/13, F/14 alatt csatolt adóhatósági listák igazolják, hogy a III. rendű alperes tevékenységet lezáró mérleget az adóhatósághoz nem nyújtott be, kötelezettsége alól nem mentesítette más bevallások benyújtása. Téves a bíróságok arra vonatkozó álláspontja is, hogy a tevékenységet záró mérleget a felszámoló felé kellett teljesíteni egyedül. A megjelölt körben az adós vezetőjének kötelezettségét nevesíti a Cstv. 31. § (1) bekezdés a) pontja. Indokolatlanul mellőzték a bíróságok annak vizsgálatát is, hogy az I. rendű alperes vezető tisztségviselői státusza megszűnését követően irányította-e az adóst árnyékvezetőként.
- [27] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [28] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt okokból vizsgálta, és azt az alábbiak szerint nem találta

jogszabálysértőnek.

- [29] A felülvizsgálati eljárás lényegéből és korlátaiból következően előrebocsátja a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, nem folytatása a jogerősen lezárt pernek; tárgya a felülvizsgálni kért jogerős ítélet [rPp. 270. § (2) bekezdés], ebből következően a felülvizsgálati kérelemnek – az rPp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalommal – a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben kell érvelést tartalmaznia. A Kúria a felülvizsgálati jogkörét – az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve – a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati kérelemben megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. A felülvizsgálati kérelem kötelező, egymással szoros perjogi és logikai kapcsolatban álló tartalmi elemei – funkciójukból fakadóan – meghatározzák egyben a felülvizsgálati eljárás tartalmi és jogi kereteit is. A jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek – az előterjesztésére biztosított határidőn belül – valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényes tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított, avagy a jogerős ítélet több rendelkezését támadó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés, illetve támadott rendelkezés tekintetében külön-külön teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben [rPp. 275. § (2) bekezdés, 272. § (1) és (2) bekezdés, 1/2016. (II.15.) PK vélemény].
- [30] Törvényes elvárás, hogy a felülvizsgálati kérelem a megsértett jogszabályhelyet – amint az az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból is kitűnik – konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával jelölje meg, egyebekben összhangban a jogszabálysértés szöveges körülírásával.
- [31] Az előzőekből következően tartalmi hiányossága miatt – a konkrét megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint azzal összhangban a jogszabálysértés szöveges körülírása nélkül – nem volt érdemben vizsgálható a felülvizsgálati kérelem hivatkozása az rPp. 3. §-ának megsértésére.
- [32] Felülvizsgálati kérelmében a felperes lényegében a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, alapvetően az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással tartotta jogszabálysértőnek a jogerős ítéletet, az rPp. e szabályán keresztül, azzal logikai kapcsolatban állította a Cstv. 33/A. §-ának sérelmét.
- [33] A felülvizsgálati eljárásban – rendkívüli perorvoslati jellege miatt – azonban nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének

és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt az rPp. 206. §-a alapján, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelése eredményeként lehetséges volt, nem volt kizárt adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, amennyiben a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni (BH2013.119., BH2006.403).

- [34] Jelen ügyben a felülvizsgálni kért ítéletnek nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés.
- [35] Az ügyben eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül következtettek egyrészt arra, hogy nem volt elvárható az alperesektől a felperessel szembeni végrehajtás megszüntetése iránti per megindítása, annak elmaradása ezért nem ütközött a hitelezői érdekekbe. A **T.** Kft. a végrehajtási eljárást az **U.** Zrt.-től 2012. november 26-án engedményezéssel szerzett követelés behajtására kezdeményezte, a végrehajtás alá vont követelés tehát nem tartozott a felperessel kötött korábbi, a 2012. szeptember 17-i kölcsönszerződés és együttműködési megállapodás hatálya alá. Ez utóbbi szerződés módosítása nélkül ezért nem volt irányadó a végrehajtás tárgyát jelentő követelés tekintetében a **T.** Kft. szerződéses együttműködési kötelezettsége, semmiképpen nem volt időelőttinek, le nem jártnak tekinthető a végrehajtás alá terelt engedményezett követelés. Megjegyzi ugyanakkor a Kúria, hogy a hivatkozott együttműködési megállapodásból - az ott vállaltak szerint - a **T.** Kft. jognyilatkozat tételére vonatkozó kötelezettsége következett csupán a releváns szabályozási körben, közvetlenül a megállapodás hatálya alá vont kötelmi igények esedékességének hiánya nem.
- [36] Egyetértett a Kúria az ügyben eljáró bíróságok álláspontjával abban is, hogy az adósi ingatlanok végrehajtási eljárásban megjelölt becsértéke, illetve az azzal szemben benyújtható végrehajtási kifogás elmaradása nem jelentette egyúttal a magasabb áron való árverési értékesítés lehetőségét, ezáltal a felperes károsodását az ingatlanok becsértéken történt eladásából. Az elsőfokú ítélet helytálló - a felülvizsgálat kérelemben meg nem cáfolt - megállapítása mellett, ami az ingatlanok állított értéke és a végrehajtási eljárásban érvényesített, utóbb a felszámolási eljárásban be nem jelentett követelés összemérésén alapult, és

ebből vezette le a sérelmezett ügyvezetői mulasztással előidézhető vagyonsökkenés hiányát, rámutat a Kúria arra is, hogy a felperes nem állította és nem is bizonyította, hogy az ingatlanok általa megjelölt - álláspontja szerint a forgalmi értékükhöz igazodó - becsértéke megállapításával, ilyen körülmények között zajló értékesítési folyamatban a magasabb becsértéket elérő vételi ajánlat érkezett volna.

- [37] A III. rendű alperesnek a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerint állított mulasztását illetően azt emeli ki a Kúria, hogy az ügyben eljáró bíróságok a vizsgált jogszabályhelyen objektív módon meghatározott vezetői mulasztást nem egyedül az elektronikus beszámolóportál adatai vizsgálatával zárták ki, értékelték a felszámolási eljárásban felvett, teljeskörű iratátadást igazoló átvételi iratokat, továbbá a felszámoló tanúvallomását is, ami utalt a záró adóbevallás átadására, továbbá utólagos adóhatósági ellenőrzésre, amelynek eredménye hiányosságot nem tárt fel.
- [38] Helytálló a jogerős ítélet álláspontja abban a körben is, hogy az I. rendű többes jogállásából - ügyvezetői tisztsége egyidejű fennállásából az érintett társaságokban - nem következett a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerint megállapítható felelősség, a jogellenesként megjelölt magatartásból nem volt levezethető társasági vagyonsökkenés.
- [39] Megalapozatlan volt a felülvizsgálati kérelem hivatkozása a 2013. március 14-i megállapodással jelentkező, a felperest megillető követelésről történt lemondásra, ebben a körben a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegére. Kiemeli a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság, ítéletének indokolása szerint a 2009. október 2-i megállapodás színleltségéből következett a lemondással érintett követelés nem valós jellegére, ebből következően arra, hogy nem volt megállapítható az ügyben a lemondással okozati összefüggésben a felperes vagyonának csökkenése. A jogerős ítélet indokolásából kitűnően az ítélet tábla a másodfokú eljárásban nem vizsgálta érdemben a vagyonsökkenést, elbírálás nélkül tette félre a fellebbezés vonatkozó részét, ugyanakkor megállapítható, hogy kifejezetten helytállónak minősítette az elsőfokú bíróság eljárását a vagyonsökkenés vizsgálatát illetően és nem is mellőzte az elsőfokú ítélet indokolásából a vagyonsökkenés hiányára tett megállapításokat. A felülvizsgálati kérelemnek - tárgyából és lényegéből következően - magával a felülvizsgált ítélettel szemben kell érvelést tartalmaznia [rPp. 270. § (2) bekezdés]. A felperes perorvoslati kérelme azonban nem támadta a jogerős ítélet előzőekben kiemelt megállapításait és megoldását - a fellebbezés adott része érdemi elbírálásának elmaradását az rPp. megfelelő szabályának megjelölésével -, nem tartalmazott továbbá érvelést az elsőfokú ítélet ismertetett következtetésével szemben sem, ami a vizsgált követelés nem valós jellegén, abból pedig a vagyonsökkenés hiányán alapult. A felülvizsgálati kérelem ezért nem vezethetett eredményre, a Kúria a perorvoslati kérelemmel nem érintett részében nem bírálhatta felül a felülvizsgált határozatot.

- [40] A kártérítési felelősség feltételeinek konjunktív jellege miatt jogszabálysértés nélkül mellőzték az ügyben eljáró bíróságok a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alkalmazása során az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete, valamint az I. rendű alperes árnyékvezetői működése feltárását.
- [41] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

### **Záró rész**

- [42] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a felperes köteles megfizetni az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint az illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket. Az alpereseknek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel.
- [43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. október 22.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelével: